

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 septembrie – 24 septembrie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SFINȚII PĂRINȚI DESPRE SFÂNTA CRUCE

Mântuitorul a ales Crucea, fiindcă astfel se moare cu mâinile întinse. El S-a sfârșit îmbrățișându-ne. (Sfântul Atanasie cel Mare)

Crucea este poarta tainelor. (Sfântul Isaac Sirul)

Crucea are multe înțelesuri (...) trebuie să numim lațime divină emanația infinit de largă a lui Dumnezeu asupra tuturor lucrurilor, lungime puterea care se întinde peste toate, iar adâncime, taina nepătrunsă de nimic din cele existente. (Sfântul Dionisie Areopagitul)

Prin linia verticală, Crucea Îl arată pe Dumnezeu, (...) iar prin linia orizontală se arată toată zidirea în atârănare desavârșită de Dumnezeu, neavând alt suport al existenței sau altă bază afară de Dumnezeu. (Sfântul Maxim Marturisitorul)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ciordaș Ioana Mihaela, Ciocan Cornel** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

LUÂND IUBIREA LUI ASUPRA NOASTRĂ

În Duminica vindecării lunaticului, Dumnezeu pune la dispoziția noastră, prin credință, atotputernicia Sa: “toate sunt cu putință celui ce crede”. În cea a datornicului nemilostiv, iertarea este la latitudinea noastră: dacă iertăm greșităilor noștri și Dumnezeu ne iartă nouă. În Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, însăși mântuirea este la îndemâna noastră, dacă alegem să privim cu credință la Fiul Omului înălțat pe Cruce. Avem însă în toate aceste situații deplină libertate. Dumnezeu nu intră niciodată cu forța în sufletul nostru. Atât tâlharul din dreapta lui Cristos, cât și cel din stânga, au lînga ei Poarta Raiului, însă doar unul alege să intre pe ea. Despre asta ne vorbește evanghelia de astăzi.

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci are două duminici, una ce o precede și alta ce o urmează, menite să ne ajute să pătrundem mai bine sensul ei. Evanghelia celei dinainte ne vorbea despre iubirea lui Dumnezeu pentru noi și despre faptul că singurul scop al planului Său este mântuirea noastră. Suntem chemați în schimb să acceptăm acest plan, pe urmele poporului ales ce privește la șarpele înălțat de Moise. Despre această responsabilitate a noastră ne vorbește evanghelia, invitându-ne să intrăm în logica Crucii, ce ne schimbă complet perspectiva asupra lui Dumnezeu, asupra aproapelui și asupra noastră: Dumnezeu nu mai este un stăpân invidios, așa cum șoptea lui Adam și Evei șarpele, ci un Tată iubitor; semenii noștri nu mai sunt concurenți sau dușmani, așa cum Abel îi părea lui Cain, ci frați; noi nu mai suntem robi, așa cum încearcă să ne facă Faraonii din toate timpurile, ci fii în Fiul.

Luarea Crucii în fiecare zi, ni se pare o experiență legată aproape exclusiv de suferință și de jertfă. Evangheliile meditate în această perioadă în schimb, ne arată că Isus Cristos înălțat pe lemnul Crucii este expresia maximă de iubire a Cerului pentru noi. De aceea, a ne lua crucea, a ne însemna cu semnul Crucii, a face semnul Crucii peste ceva sau peste cineva, înseamnă de fapt a ne aduce aminte pururi de iubirea lui Dumnezeu pentru noi și a o răspândi în jurul nostru pentru a fi eliberați și vindecați încontinuu de veninul minciunii șarpelui. Desigur, o astfel de mărturisire înseamnă și luptă și sacrificiu și coerență zi de zi. Departe însă de a se concretiza într-o experiență de durere surdă și distructivă, Crucea reprezintă suferința acestei lumi transfigurată și deschisă înspre veșnicia lui Dumnezeu. Maica Sfântă, cea pe care am primit-o la picioarele Crucii, să ne fie pururi ocrotitoare în această luptă a iubirii!